

Arrest

nr. 49 983 van 21 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 22 mei 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 mei 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 23 januari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gezien het arrest van de Raad van State nr. 203.229 van 23 april 2010 waarbij het arrest nr. 26.561 van 28 april 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt vernietigd.

Gelet op de beschikking van 10 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, afkomstig te zijn uit de stad Lhasa in de Tibetaanse Autonome Regio (TAR), Volksrepubliek China.

U verliet China in 1987 omdat u vreesde vervolgd te worden voor uw deelname aan een pamflettenactie en u wou uw kinderen niet naar een Chinese school sturen. Daar zouden ze immers onderricht krijgen in de Chinese ideologie en de Chinese taal moeten leren.

Ook was u misnoegd omdat u tijdens uw derde zwangerschap een abortus en sterilisatie had moeten ondergaan.

U trok via Nepal naar India. U verbleef illegaal in India. Omdat u bij ieder politiecontrole 100 of 200 roepies moest betalen om niet naar de Volksrepubliek China te worden teruggestuurd verliet u India en kwam u naar op 17/09/2005.

Op 18/09/2005 arriveerde u in België.

Ter staving van uw asielrelaas legde u twee attesten van "Nelen Khang" ("Reception Centre") neer, een medisch attest, een attest van "the Office of The Chief Representative", een attest van de "Office of the Sub-Tibetan Freedom Movement", een attest van de Regional Tibetan Volunteer Working Committee" en een attest van de "Regional U-Tsang Cholkha" neer."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Ondanks de initiële ontvankelijkheidsverklaring van door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van uw asielaanvraag tijdens de behandeling in Dringend Beroep (DB), dient nu, tijdens de behandeling ervan Ten Gronde (TG) en na controle van de door u ingevulde en ons op 08/03/2005 toegekomen vragenlijst, te worden vastgesteld dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling.

Er moet immers worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ p. 13-14) uitdrukkelijk beweerde in 2003 te zijn vertrokken uit Tibet omwille van politieke problemen, namelijk vervolging omwille van het ophangen van pamfletten.

Uiteindelijk verklaarde u dat uw eerdere verklaringen niet de ware toedracht uitmaken van uw vluchtrelaas en u dat u reeds in 1987 de "TAR" had verlaten omdat u uw kinderen niet naar een Chinese school wou sturen en omdat u een abortus en sterilisatie had moeten ondergaan (TG p. 5-6).

U probeerde aldus aanvankelijk de Belgische autoriteiten op intentionele wijze te misleiden.

Men kan redelijkerwijs verwachten dat u bij het indienen van een asielaanvraag van bij aanvang van de asielprocedure en spontaan een waarheidsgetrouwe en zo volledig mogelijke getuigenis aflegt omtrent de elementaire gegevens van uw asielaanvraag (Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, p.48-49).

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt om het Commissariaat-generaal te overtuigen dat u bij een eventuele terugkeer naar de "TAR", Volksrepubliek China, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Conventie meent te moeten koesteren.

Ten eerste wijzigde u in uw antwoord op onze vraag om inlichtingen nogmaals uw vluchtrelaas. Daarin verklaarde u opnieuw dat u uw land ontvluchtte omwille van uw deelname aan een pamflettenactie (vragenlijst p. 8-9) terwijl u tijdens het gehoor TG had verklaard dat de werkelijke redenen waren dat u uw kinderen niet naar een Chinese school wou sturen en dat u een abortus en sterilisatie had moeten ondergaan. U gaf toen helemaal geen uitdrukking meer aan enige vrees voor vervolging omwille van politieke acties (TG p. 5-7).

In uw antwoord op onze vraag om inlichtingen maakt u dan weer helemaal geen melding van het feit dat u uw kinderen niet naar een Chinese school wou sturen en dat u een abortus en sterilisatie had moeten ondergaan (vragenlijst p. 8-9).

Deze wijzigingen duiden er nogmaals op dat u de Belgische autoriteiten op intentionele wijze poogt te misleiden en dit ondanks dat u de kans werd gegeven om na de aanvankelijke fraude alsnog uw werkelijke verhaal te vertellen.

Aan de door u ingeroepen asielmotieven kan dan ook helemaal geen geloof meer worden gehecht.

De documenten die u voorlegt kunnen de appreciatie van uw asielrelaas door het CGVS niet wijzigen.

De attesten van "Nelen Khang" vormen een begin van bewijs van uw Chinese nationaliteit die niet door het CGVS wordt betwist.

Het attest van het "Regional Tibetan Volunteer Working Committee" en het attest van de "Regional U-Tsang Cholkha" zijn attesten opgesteld louter ter staving van uw aanvankelijke frauduleuze verklaringen over uw vertrekdatum uit de "TAR", Volksrepubliek China in 2003 gezien die beiden deze frauduleuze vertrekdatum bevestigen.

Over de attesten van de "Office of the Sub-Tibetan Freedom Movement" en van de "Office Of The Chief Representative" dient te worden opgemerkt dat ze in september 2005 stellen dat u "newly arrived from Tibet" bent en dus insinueren dat u toen recent uit de Volksrepubliek China aankwam. Daaruit kan dan tevens worden besloten dat ook deze attesten werden opgesteld louter ter staving van uw aanvankelijke

frauduleuze verklaringen over uw vertrekdatum uit de "TAR", Volksrepubliek China. De betrouwbaarheid van laatstgenoemde attesten kunnen dus ernstig worden betwijfeld.

Van het medisch attest dient te worden opgemerkt dat het louter uw litteken beschrijft maar geen uitspraak doet over de oorzaken ervan."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekster de erkenning van de status van vluchteling.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift van 22 mei 2006 dat zij tijdens het tweede verhoor op het commissariaat-generaal *"de werkelijke waarheid"* heeft verteld; zij laat gelden dat zij in 1987 vanuit Tibet naar India is gereisd om haar kinderen in India naar een school te laten gaan waar de Tibetaanse ideologie en taal wordt onderwezen; zij verklaart dat zij tijdens haar derde zwangerschap in haar land van herkomst een abortus en sterilisatie heeft moeten ondergaan.

Zij benadrukt dat zij nooit de bedoeling heeft gehad om de Belgische autoriteiten op intentionele manier te misleiden, doch dat zij zich heeft laten misleiden door de mensen rond haar die haar aanraadden een verhaal op te dissen in verband met politieke problemen en voor te houden dat zij pas uit Tibet gevlucht was.

Zij stelt dat het pas tijdens het verhoor op het commissariaat-generaal was dat zij beseftte dat zij beter de waarheid kon vertellen. Verzoekster verklaart dat toen zij bij het eerste verhoor op het commissariaat-generaal vernam dat er verder onderzoek noodzakelijk was, zij in paniek geslagen is en daardoor opnieuw hetzelfde verhaal vertelde als op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Tenslotte beweert zij dat *"het algemeen geweten"* is dat Tibetanen niet aanvaard worden in China en dat aan hen de Chinese taal en ideologie wordt opgedrongen; indien de Tibetanen deze ideologie niet opvolgen, zouden zij vervolgd worden.

Bij brief van 18 oktober 2006 stuurde de advocaat van verzoekster bijkomende stukken naar de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, namelijk twee video-prints en een fotokopie van een medisch attest van 31 augustus 2006 van Dr. B. Van Bulck, arts uit Borgerhout, die bij verzoekster een exploratieve laparoscopie heeft verricht. Volgens de advocaat staat het *"volgens Dr. Van Bulck vast dat er ooit een operatie is geweest en dat het mogelijk is dat haar cliënte in Tibet gedwongen gesteriliseerd werd bij een abortus"*.

Bij haar verzoekschrift tot voortzetting van 22 januari 2007 voegt verzoekster nog zes foto's waaruit volgens haar *"duidelijk (is) dat zij uit Tibet afkomstig is"*. Zij legt uit dat zij deze *"foto's niet eerder aan het Commissariaat-generaal kon meedelen om de eenvoudige reden dat verzoekster op dat moment nog niet over deze foto's beschikte"*.

Verzoekster vraagt in haar verzoekschrift van 22 mei 2006 om haar de vluchtelingenstatus te erkennen.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. De Raad wijst er op dat van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Bovendien mag van een kandidaat-vluchteling verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over verzoekers aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster geeft echter zelf aan dat haar verklaringen niet de volledige waarheid zijn omdat zij zich heeft laten beïnvloeden door andere asielzoekers die haar ervan overtuigden een verhaal op te hangen in verband met politieke problemen en die meenden dat het beter was te vertellen dat zij nog maar pas uit Tibet gevlucht was.

Verzoekster beweerde op 17 januari 2006 op de Dienst Vreemdelingenzaken in 2003 te zijn vertrokken uit Tibet omwille van politieke problemen.

Tijdens het verhoor op 6 maart 2006 op het commissariaat-generaal beweerde zij dat zij reeds in 1987 de "TAR" had verlaten omdat zij haar kinderen niet naar een Chinese school wou sturen en omdat zij een abortus en sterilisatie had moeten ondergaan.

In de vragenlijst van 30 maart 2006 verklaarde zij echter dat zij haar land was ontvlucht omwille van haar deelname aan een pamflettenactie.

Uit wat voorafgaat kan worden afgeleid dat verzoekster de Belgische asielinstanties opzettelijk heeft willen misleiden. De valse verklaringen die verzoekster aflegde betreffen immers geen details, maar maken wel degelijk de kern uit van haar asielaanvraag en worden niet op afdoende wijze verschoond.

Inderdaad wordt de reden om de waarheid niet te vertellen, namelijk het opvolgen van de -slechte- raad van personen rond verzoekster om een verhaal op te dissen in verband met politieke problemen en voor te houden dat zij pas uit Tibet gevlucht was, in hoofde van verzoekster, een vrouw van dertig jaar oud, niet aanvaard.

Deze handelwijze ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen.

Waar het verzoekschrift stelt dat "*het algemeen geweten*" is dat Tibetanen niet aanvaard worden in China en dat aan hen de Chinese taal en ideologie wordt opgedrongen en dat indien ze deze ideologie niet opvolgen, vervolgd worden, benadrukt de Raad dat met een vage verwijzing als dat "*het algemeen geweten is*", naar een algemene situatie niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

Inderdaad, de attesten van "Nelen Khang" vormen een begin van bewijs van de Chinese nationaliteit van verzoekster die niet wordt betwist.

Het attest van het "Regional Tibetan Volunteer Working Committee" en het attest van de "Regional U-Tsang Cholkha" zijn attesten opgesteld louter ter staving van de aanvankelijke frauduleuze verklaringen van verzoekster over de vertrekdatum uit de "TAR", Volksrepubliek China in 2003 gezien die beiden deze frauduleuze vertrekdatum bevestigen.

Over de attesten van de "Office of the Sub-Tibetan Freedom Movement" en van de "Office Of The Chief Representative" merkt de commissaris-generaal terecht op dat ze in september 2005 stellen dat verzoekster "newly arrived from Tibet" (eigen vertaling: "juist aangekomen uit Tibet") is en dus insinueren dat zij toen recent uit de Volksrepubliek China aankwam.

Daaruit kan dan tevens worden besloten dat ook deze attesten werden opgesteld louter ter staving van de aanvankelijke frauduleuze verklaringen van verzoekster over haar vertrekdatum uit de "TAR", Volksrepubliek China. Deze attesten moeten dus als onbetrouwbaar worden afgewezen. Van het medisch attest van 16 maart 2006 van dr. F Ulens dient te worden opgemerkt dat het louter een litteken in de onderbuik beschrijft maar geen uitspraak doet over de oorzaken ervan. Deze voorgelegde documenten kunnen de beoordeling van het asielrelaas niet wijzigen.

Wat betreft de documenten toegestuurd bij brief van 18 oktober 2006, meer bepaald het medisch attest van 31 augustus 2006 van dr. Van Bulck, stelt de Raad vast dat indien uit het attest blijkt dat verzoekster een operatieve ingreep onderging, het besluit verwoord in de brief van 18 oktober 2006 van de advocaat, met name "...en dat het mogelijk is dat haar cliënte in Tibet gedwongen gesteriliseerd werd bij een abortus", niet kan gevolgd worden.

Voormeld attest van 31 augustus 2006 vermeldt: "ATC: laparotomie Tibet causa ignato.. ?" en verder "Vermoeden Vuadnexeetum Re eventueel aanvullend onderzoek (CT) daarin te doen."

Inderdaad kan de arts slechts stellen dat verzoekster een laparotomie onderging, "in Tibet", op aanzeggen van verzoekster zelf; de arts duidt aan dat het om een onbekende oorzaak, namelijk "causa ignato", ging en sluit daarbij dit zinsdeel af met een vraagteken. Het andere zinsdeel begint hij met de term "vermoeden van..."

Dit attest bewijst buiten het ondergaan hebben van een medische ingreep, niets over de plaats en de oorzaak van de ingreep en biedt derhalve geen steun aan de verklaringen van verzoekster; de video-prints bieden dit evenmin.

Wat betreft de foto's (foto van vrouw in traditionele klederdracht, foto van een paar bij een gebouw, foto van een paar gezeten op een bak, foto van een paar met kinderen, twee foto's van een vijf- à zevental verpleegkundigen in operatiekledij) die verzoekster aan het verzoekschrift tot voortzetting van 23 januari 2007 toevoegt "waaruit moet blijken dat zij uit Tibet afkomstig is", wordt opgemerkt dat de Tibetaanse origine van verzoekster niet wordt betwist.

De ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas wordt evenwel niet hersteld.

Het ter zitting van 22 april 2009 neergelegde originele stuk, gedateerd 17.07.2006, en uitgaande van het "Office of the reception centres", werd reeds onder vorm van een fax op 17 maart 2006 bijgebracht en doet aan het besluit dat het asielrelaas niet geloofwaardig is, geen afbreuk aangezien het enkel bevestigt dat verzoekster op 31 januari 1987 in het ontvangstcentrum van Nepal werd geregistreerd.

Een dermate ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.4. Verzoekster voert in haar aanvullend verzoekschrift van 22 januari 2007 geen middelen aan betreffende de subsidiaire beschermingsstatus.

In acht genomen het besluit dat aan haar relaas geen geloof wordt gehecht, zijn er geen elementen aanwezig om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober 2010 door:

dhr. M. BONTE, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. BONTE